

CHA

ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟ 5.

RENÉ CHAUGHY :

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΚΛΑΒΑ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΛΟΓΟΣ
ΣΤΑΜΟΥ ΖΕΡΒΟΥ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

60 Centimes

ΤΟ ΤΥΠΟΣΤΗΝ
ΤΑ "ΓΡΑΜΜΑΤΑ"
ΑΛΕΞΑΝΤΡΕΙΑ, 1917.

ΜΙΣΟ ΦΡΑΓΚΟ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟ 5.

RENÉ CHAUGHY :

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΚΛΑΒΑ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΛΟΓΟΣ
ΣΤΑΜΟΥ ΖΕΡΒΟΥ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟ ΤΥΠΩΣΑΝ
ΤΑ "ΓΡΑΜΜΑΤΑ".
ΑΛΕΞΑΝΤΡΕΙΑ, 1917.

ΜΙΣΟ ΦΡΑΓΚΟ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

«Ἡ γυναῖκες μένουν σ' ὄλη τους τὴ ζωὴ μεγάλα παιδιὰ, κάτι τὸ διάμεσο μεταξὺ τοῦ παιδιοῦ καὶ τοῦ ἀντρός».

SCHOPENHAUER.

Γιατί ἡ γυναῖκα δὲν μπόρεσε νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ποῦ ἔφθασεν ὁ ἄντρας; Εἶνε ἀνῆμπορη γιὰ ν' ἀνέβῃ ἢ δὲν θέλει; Εἶνε τὸ αἰώνιο ζήτημα ποῦ ἀπασχολεῖ τὴν ἀνθρωπότητα χρόνια τώρα. Ὁλόκληροι αἰῶνες πέρασαν, γενεές καὶ γενεές διαβῆκαν κι' ὅμως μ' ὄλη τὴ πρόοδον, μὲ ὄλο τὸ πολιτισμὸ τὸ ζήτημα ἔμεινεν ἄλυτο, ὅπως δυστυχῶς ἄλυτα ἔμειναν τὰ περισσότερα κοινωνικὰ ζητήματα. Μιὰ λύση δὲν ἔρχεται παρὰ ὕστερα ἀπὸ πολλὰς θυσίας καὶ μεγάλους ἀγῶνες. Εἶνε λοιπὸν σὲ θέσῃ ἡ γυναῖκα νὰ παλέψῃ γιὰ τὴν σωτηρίαν της, γιὰ τὴν ἐλευθερίαν της; εἶνε σὲ θέσῃ νὰ ἀναποδογυρίσῃ τὴν σημερινὴν κατάστασιν ποῦ τὴν πνίγει ἀλύπητα; Ἄν εἶνε σὲ θέσῃ, ἂν αἰσθάνεται τὸν ἑαυτὸ της ἱκανὸ νὰ ἀναλάβῃ τὸν βαρὺ αὐτὸν ἀγῶνα, τότε τὸ ζήτημα λύθηκε. Γιατί πρέπει νὰ καταλάβῃ μιὰ γιὰ πάντα ἡ γυναῖκα πῶς αὐτὴ ἡ ἴδια ἐδημιούργησε τὴν ἐλευσινὴν της θέσιν ἀπέναντι τοῦ ἀντρός, καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ ἴδια ὀφείλει νὰ τὴν διορθώσῃ. Ὁ καθένας μας τόσο ἄντρας ὅσο καὶ γυναῖκα ἔχει τὴν μανίαν νὰ ἐπιβάλεται, νὰ ἐξουσιάζῃ. Προσεφέρθηκε λοιπὸν ἡ γυναῖκα

σκλάβοι στὸν ἄνδρα, αὐτὸς δὲν ἀρνήθηκε νὰ τὴν λάβῃ ὑπὸ τὴν προστασία του. Τώρα, ἂν ἡ προστασία αὐτὴ μετεβλήθη ἀργότερα σὲ κτηνώδεια προσταχία, ποιὸς φταίει ; γιατί ἡ γυναῖκα νὰ μὴ μπορέσῃ στὰ περασμένα χρόνια, τὸν καιρὸ ποῦ οἱ ἄνθρωποι ζοῦσαν μέσ' τὰ δάση, νὰ ζήσῃ ἐντελῶς ἀνεξάρτητη, μακρὰ ἀπὸ τὴν προστασία, μακρὰ ἀπὸ τὴν κηδεμονία τοῦ ἀντρός ; ὅπως ζοῦν σχεδὸν ὅλα τὰ ζῶα ; μήπως καὶ αὐτὰ δὲν γεννοῦν ; μήπως καὶ αὐτὰ δὲν ἀνατρέφουν τὰ μικρά τους ;

Μονάχη τῆς ἡ γυναῖκα σκλαβώθηκε, γιατί μονάχη τῆς νὰ μὴ ξεσκλαβωθῇ ; Ἡ ἀλήθεια εἶνε πῶς δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ τὸ κάμῃ μὲ τὴν ἴδια εὐκολία ποῦ σκλαβώθηκε, γιατί ἡ σκλαβιά αὐτὴ ζημώνεται μὲ πόνο καὶ μὲ δάκρυ. Κι' ὅτι ζημώνεται μὲ πόνο καὶ μὲ δάκρυ εὐκολὰ δὲν γκρεμίζεται.

Ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ θελήσῃ νὰ ἐλευθερωθῇ καὶ θὰ ἐλευθερωθῇ, πρέπει νὰ θελήσῃ νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ.

Δὲν μπορῶ νὰ ἐνοήσω γιατί οἱ ἄνθρωποι ἀποροῦν ὅταν βλέπουν ὅτι ὁ γάμος δὲν κάνει τίποτα ἄλλο παρὰ δυὸ δυστυχισμένες ὑπάρξεις, καὶ ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶναι φανερώτατο. Ἀπὸ τὴν στιγμή ποῦ θὰ γεννηθῇ ὁ ἄντρας καὶ ἡ γυναῖκα πέρνουν δυὸ διάφορους δρόμους : ὁ ἄντρας σπουδάζει, ταξιδεύει, βλέπει καινούργια ἦθη καὶ ἔθιμα, ἀγαπάει πολλὰς φορὰς στὴν ζωὴ του, ἱκανοποιεῖ ὅλα του τὰ πάθη, δὲν ἀφίνει ἀνικανοποίητη καμμιά ἀπὸ τίς ἐπιθυμίες του. Μαθίνει τί θὰ πεῖ ζωὴ, τί θὰ πεῖ ἀλήθεια καὶ ψέμα, καλωσύνη καὶ κακοςύνη. Ἡ πείρα τῆς ζωῆς τὸν πλάθει μὲ τὰ δυνατά της χέρια, τοῦ δίνει τὴν κατεύθυνση, τοῦ μαθίνει τὸν ἀληθινὸ του προορισμό. Κι' ἔτσι δυναμωμένος, ἀπὸ τὴν πείρα, ἀηδιασμένος ἀπὸ τίς καταχρήσεις, παντρεύεται τί ; ἓνα κορίτσι μὲ ὀρισμένες γνώσεις, ποῦ ἔζησε ὡς αὐτὴ τὴν ἡλικία πότε ὄνειροπο-

λόντας ώραιούς πρίγκηπες, και τότε παλεύοντας με τὰ πάθη της με τῆς ἀνικανοποίητες αισθήσεις της, ένα κορίτσι ποῦ δὲν ἔμαθε ποτὲ τί θὰ πῆ ζωὴ, τί θὰ πῆ ἡδονή, τί θὰ πῆ ἀηδία, ἕνα κορίτσι ποῦ τώρα μόλις μπαίνει στὴ ζωὴ.

Δηλαδή ἐκεῖ ποῦ τελειώνει ὁ ἄντρας ἀρχινᾷ ἡ γυναῖκα. Γυρεύει τὴν εὐτυχία της ἐκεῖ ποῦ ὁ ἄντρας δὲν βρίσκει πειὰ παρὰ ἀηδία. Ἐδῶ ἔχουν τὴν ρίζα τους ὅλες οἱ δυστυχίες τοῦ οικογενειακοῦ βίου: Ὁ ἄντρας ἔζησε ἡ γυναῖκα θέλει νὰ ζήση.

Ποιοὶ νόμοι φυσικοὶ, ποιά λογικὴ, ποιά ἠθικὴ, ἐνομοθέτησαν πῶς ἡ γυναῖκα πρέπει στὸ γάμο νὰ προσφέρει τὴν παρθενιά της σ' ἕνα ἄντρα κουρασμένο και ἀηδιασμένο πειὰ ἀπὸ τῆς καταχρήσεις και ἀπὸ τὸν κόρο;

Πρέπει ἡ γυναῖκα νὰ ζήσει ὅπως ὁ ἄντρας. Γιατί νὰ μὴ ἀγαπήση, γιατί νὰ μὴ δοκιμάση ὅλες τῆς ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς; γιατί νὰ μὴ ικανοποιηθῆ ὅλες τῆς τῆς θορέξεις; γιατί νὰ μὴ γνωρίση τὸν κόσμο; Κατὰ τί σὰς παρακαλῶ θὰ βλάβη τὸ μητρικὸ καθήκον καὶ τὸ ὁποῖο εἶνε καμωμένη ἡ γυναῖκα; τούναντίον θὰ ξέρη νὰ ἀναθρέψη τὰ παιδιὰ της καλλίτερα, γιατί θὰ ξέρη τότε τί θὰ πῆ ζωὴ. Τότε μόνο ὁ γάμος θὰ εἶνε ἀληθινὴ εὐτυχία δυὸ ὑπάρξεων. Τότε μόνο ὁ ἄντρας θὰ ἐνοῆ τὴν γυναῖκα και ἡ γυναῖκα τὸν ἄντρα. Τότε μόνο θὰ μποροῦν νὰ μοιράζωνται και οἱ δυὸ τὰ βάρη και τοὺς πόνους τῆς ζωῆς. Τότε μόνο ἡ γυναῖκα θὰ πάψη νὰ εἶνε σκλάβα τοῦ ἄντρα, τότε μόνο θὰ πάψη νὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ σονάτα τοῦ Κρούτσερ.

Ἡ φρικιαστικὴ αὐτὴ κατάσταση πρέπει νὰ πάψη. Πρέπει ἡ γυναῖκα ν' ἀνεβῆ. Πρέπει ἀπὸ ἐξωτερικὴ νὰ γίνη ἐσωτερικὴ. Πρέπει νὰ μάθη νὰ ἐκτιμᾷ τὸν ἑαυτὸ της.

Ἄν αἰῶνες τώρα ἔμεινε σκλάβα, ἂν ὑπόφερε, ἂν ἐπόνεσε,

φταίει ή ίδια γιατί δέν ήθέλησε ποτέ νά εκτιμήση τόν έαυτό της. Η γυναίκα, όπως και ό άντρας γεννήθηκε για νά είνε ελεύθερη. "Ας αγωνισθῆ λοιπόν για την ελευθερία της έστω κι' αν πρόκειται νά θυσιασθῆ.

Η γυναίκα υπόκειται στους ίδιους νόμους με τόν άντρα, γι' αυτό πρέπει νά αποκτήση και τά ίδια δικαιώματα.

Η μόνη δικαιολογία του άντρός είνε ότι ή γυναίκα δέν ύπηρετεί στό στρατιωτικό, αλλά είνε δικαιολογία αυτή; μήπως δέν φέρνει ολόκληρους έννέα μήνες τó βάρος του παιδιού; μήπως δέν κινδυνεύει διαρκώς νά πεθάνη; μήπως δέν έχει την κολοσσιαία φροντίδα της άνατροφῆς του παιδιού μας; Τί περισσότερο θέλουμε; Ποιός μᾶς βεβαιώνει ότι σέ μακρυνό μέλλον ή κοινωνικές συνθήκες δέν θά αλλάξουν; Ποιός μᾶς βεβαιώνει ότι τó στρατιωτικό και οι πόλεμοι θά εξακολουθοῦν νά ύπάρχουν;

Τους φυσικούς όμως νόμους καμιά δύναμη δέν θά μπορούσῃ νάλλάξῃ, και ή γυναίκα θά είνε πάντοτε εκείνη που θά γεννᾷ και θά αναθρεφῇ τó παιδί μας. Τί περισσότερο γυρεύουμε;

Γιά νά μπορέσετε νά παλέψετε νικηφόρα με τόν άντρα, πρέπει ν' άνεβῆτε στό ίδιο σκαλί που βρίσκεται αυτός. Άλλά για ν' άνεβῆτε εκεί πάνω πρέπει πρώτα νά κτυπήσετε άλύπητα, πρέπει νά κόψετε σύριζα πολλές συνήθειες και πολλές αδυναμίες που σᾶς κυριεύουν.

Πρέπει νά μάθετε νά βλέπετε μακρυνά, πολύ μακρυνά, και όχι μόνο ό,τι βρίσκεται κάτω από τά μάτια σας.

Πρέπει νά μάθετε νά δίνετε προσοχή στό σοβαρό μέρος της ζωῆς και όχι στό μέρος που έδίνετε ως τώρα προσοχή. Δηλαδή πρέπει νά μάθετε πώς νά μορφώσετε τó μυαλό και τόν χαρακτήρα σας και όχι πώς καλλίτερα νά

βαφτιῆτε, πρέπει νὰ μάθετε πῶς νὰ ἀναθρέψετε τὸ παιδί σας καὶ ὄχι πῶς καλλίτερα νὰ στολισθῆτε.

Πρέπει νὰ μάθετε νὰ ζῆτε γιὰ τὸν ἑαυτὸ σας καὶ ὄχι γιὰ τοὺς ἄλλους γιατί καὶ σεῖς ἢ ἴδιες θὰ ἐννοήσετε πῶς δὲν ζῆτε παρὰ γιὰ τοὺς ἄλλους.

Πρέπει νὰ ἐννοήσετε τί θὰ πῆ πνεῦμα.

Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχετε τὴν σχετικὴ ἐξυπνάδα, τὴν ἐξυπνάδα ποῦ ἔχουν ὅσοι δὲν εἶνε βλάκες. Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχετε τὴν σχετικὴ εὐφράδεια, δὲν ἀρκεῖ νὰ ξέρετε νὰ κάμετε διαρκῶς καλαμπούρια. Πρέπει νὰ μάθετε νὰ σκέφτεσθε. Πρέπει νὰ μὴ χάνετε ποτὲ τὸν ἑαυτὸ σας, ἀπομακρύνεσθε ἀπ' τὸ φυσικό, ἀπ' τὴν ἀλήθεια καὶ ἀναγκαστικῶς γίνεσθε γελοῖες. Πρέπει νὰ μάθετε νὰ ζῆτε στὸ παρὸν καὶ ὄχι στὸ παρελθὸν καὶ στὸ μέλλον. Γιατί σχεδὸν ὅλες σας δὲν ζῆτε παρὰ μὲ τὴν ἀνάμνηση τῶν ὡραίων ἡμερῶν ποῦ πέρασαν καὶ τὴν ὄνειροπόληση τῶν ὡραίων ἡμερῶν ποῦ θάλλθουν. Τὸ παρὸν σὰς παρουσιάζεται σὰν κάτι βιαστικό, κάτι τὸ ἀσφατο, κάτι τὸ ἀνύπαρκτο. Κι' ὅμως τὸ παρελθὸν ἔφυγε γιὰ πάντα τὸ μέλλον εἶνε ἄγνωστο. Μόνο τὸ παρὸν εἶνε ἀληθινό, πραγματικό... Στὸ παρὸν ὑποφέρετε χαρὲς καὶ λύπες, πόνους καὶ ἐλπίδες... Τὸ παρὸν σὰς δημιουργεῖ... Κι' ὅμως σχεδὸν πάντοτε λείπει ἀπ' τὴν ζωὴ σας· καὶ τί συμβαίνει, νομίζετε; κατορθώνετε ζῶντας στὸ παρελθὸν καὶ στὸ μέλλον νὰ μὴ ζῆτε ἀληθινὰ οὔτε μιὰ στιγμὴ.

Πρέπει ὅταν ζῆτε μ' ἓνα ἄντρα, νὰ μάθετε νὰ ζῆτε ἀπὸ τὴν ζωὴ τὴν δική σας καὶ ὄχι νὰ γυρεύετε ν' ἀντλήσετε ζωὴ ἀπὸ τὸν ἄντρα αὐτόν. Μάλιστα δὲ ὅταν ἐννοήσετε ὅτι αὐτὸς ὁ ἄντρας δὲν ἔχει ἀρκετὴ ζωὴ μέσα του νὰ φροντίσετε νὰ τοῦ δώσετε. Ἡ ἀδυναμία σας αὐτὴ, τοῦ νὰ μὴ μορεῖτε δηλαδὴ νὰ ζῆτε, ἀντλῶντας ζωὴ ἀπὸ μόνον τὸν ἑαυτὸ σας, εἶνε ἡ αἰτία τῶν τόσων φρικιαστικῶν σκηνῶν ποῦ βλέπουμε

καθημερινά στη ζωή μας. Γιατί να μη προρέσετε να ζήσετε αν δεν ανλήσετε ζωή από τον άντρα, από άντρα που πολλές φορές δεν έχει ούτε στάλαγματιά ζωής μέσα του, από άντρα γιομάτο από προστυχιά και άνηθικότητα; Το άποτέλεσμα εινε, να χάσετε ότι ψηλό και ώρατο υπήρχε μέσα σας που άργότερα θα μπορούσε να εκδηλωθῆ. Δεν σās μένει από την πρώτη γυναίκα τίποτε άλλο παρὰ τὰ ἴχνη του ἔκφυλου συντρόφου σας. Δεν πρέπει να ἀφίνετε τίποτα να περνᾶ στην ζωή σας με τὸ «ἔτσι τὸ βρήκαμε». Ἀφου τὸ σπῆτι σας από την πολυκαιρία κινδυνεύει να πέση γκρεμιστέ το και κτίσετε στη θέση του ἄλλο. Ποδοπατήσετε τὰ θρησκευτικὰ ψέματα που αἰῶνες τώρα ἀνέχεσθε. Γκρεμίσετε τὸ ἀραχνιασμένο οἰκοδόμημα που μόνο για σās τῆς γυναίκες ὑπάρχει ἀκόμα. Γυρέψετε τὸ φῶς μεσ' τὴν ἀλήθεια και θὰ τὸ βρῆτε, γυρέψετε το μεσ' τὴν ἐλευθερία και θὰ τὸ βρῆτε. Διώξτε ὅλα τὰ μικροπρεπῆ πρῶματακια που ἀσχημίζουν τὴν ζωή. Απομακρύνετε ἀπο κοντα σας, τὴν ματαιότητα, τὴν ἐλαφρότητα, τὸ ψέμα, τὸν ψευτοεγωϊσμό, τὴν ψευτοπεριφάνεια.

Πάψετε νᾶσθε μεγάλα παιδιὰ!

Πάψετε νᾶσθε κοῦκλες!

Πάψετε πλέον νᾶσθε ἀνδρείκελα!

Και ὅταν κατορθώσετε ὅλα αὐτὰ, ἡ πάλη σας με τὸν άντρα δεν θάνε παιὰ ἄνιση· θὰ γίνετε τότε δυνατῆς, και σάν δυνατῆς θὰ νικήσετε, σάν δυνατῆς θὰ ἀποκτήσετε με τὰ ἴδια σας τὰ χέρια τὴν ἐλευθερία σας, τὴν ἐλευθερία αὐτὴ για τὴν ὁποία χρόνια τώρα ὑποφέρετε τὰ πάνδεινα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΚΛΑΒΑ.

Ἐπὶ τὸ καιρὸν ποῦ ἡ ἀνθρωπότητα ὑπάρχει, ἡ γυναῖκα εἶνε σκλάβη τοῦ ἀνδρός.

Κατὰ τὰ τρία τέταρτα ἀκόμα πειθήνιοι, ὀπλισμένοι με μντερὰ δόντια καὶ μακρὰ νύχια, σκεπασμένοι ἀπὸ τριχώμα, με προεξέχουσες σιαγόνες καὶ πιεσμένο το κούτελο, ἦταν φυσικὸ οἱ προϊστορικοὶ μας πρόγονοι νὰ ἐφέρονταν σὰν ἄγρια θηρία. Δὲν παραλείψανε νὰ τὸ κάμουν. Τὰ θηλυκὰ δὲν ἦταν γι' αὐτοὺς παρὰ θύματα τοῦ διαφιλονικοῦσαν με τῆς πέτρες, καὶ φαντάζομαι πῶς παραμελοῦσαν ὀλότελα νὰ ζητήσουν τὴν συγκατάθεσιν ἀπὸ τῆς τρομαγμένης αὐτῆς συντρόφισσας. Κερδισμένες με μεγάλο κόπο, ἔπρεπε δουλειόνας νὰ ξεπληρώσουν τὴν τροφήν ποῦ τοὺς ἔδινε ὁ ἀφέντης, καὶ φόρτωνε στὴν δοῦλάν του κάθε δουλειάν ποῦ δὲν τοῦ ἄρεσε.

Στοὺς περισσότερους σύγχρονους πρωτόγονους λαοὺς, ἡ γυναῖκα θεωρεῖται φορητὸ ζῷον. Ἡ τύχη τῆς δὲν εἶνε καὶ πολὺ διαφορετικὴ πρὸς μᾶς.

Ὁ προγονικὸς ἀνθρωπὸς ἄρπαζε τὴν γυναῖκά του

μὲ τὴν βία, ἔμεῖς ἀρπάζουμε τῆς δικῆς μας μὲ πονη-
ριὰ: πονηριὰ ποῦ συνίσταται στὸ νὰ μὴ μαθαίνουν
τίποτε οὔτε γιὰ τὸ γάμο οὔτε γιὰ τὴν ζωὴ, καὶ τοὺς
ζητάμε ὕστερα μιὰ ψεύτικια συγκατάθεση. Ὁ προγο-
νικὸς ἄνθρωπος θεωροῦσε τὴν συντροφισὰ του σὰν
κάτι δικό του, ἔμεῖς τὴν θεωροῦμε σὰν κτῆμά μας·
ἐκεῖνος εἶχε πάνω της δικαίωμα ζωῆς καὶ θανάτου,
καὶ ἔμεῖς τὸ ἴδιο. Τρομοκρατοῦμε τὸ κορίτσι μὲ ἀμεί-
λικτες συνθῆκες, καμωμένες ἀπὸ μᾶς γιὰ τὸ συμφέρο
μας. Καὶ πάντοτε τὸ ἄρπαγμα καὶ ἡ βία εἶνε τὸ σύν-
θημα τῶν πιθηκοειδῶν προγόνων μας.

Καὶ ὅμως ἡ σιαγόνες μας μίκρναν, τὰ μυτερά μας
νύχια μεταβληθῆκανε σὲ ὄνυχας, τὸ κρανίο μας
ἐπλάτυνε. Ἀφοῦ θέλουμε νὰ ἀνακατενόμαστε μὲ τὴν
σκέψη καὶ τὴν λογικὴ θάταν προτιμώτερο ἢ πράξεις
μας νὰ συμφωνοῦσαν μὲ τῆς σκέψεις μας, καὶ νὰ
ἐγκαταλείπαμε συνήθειες ποῦ ἀποχτήσαμε τὴν ἐποχὴ
ποῦχαμε ἀκόμα μακρὰ νύχια καὶ μυτερὰ δόντια.
Ὅλη μας ἡ κοινωνικὴ ζωὴ ὅλη μας ἡ ζωὴ, ἡ γεννη-
τικὴ ζωὴ (sexuelle) ἰδιαίτερος, εἶνε χτισμένη πάνω
σὲ παραδόσεις ἀγρίων θηρίων. Πρέπει ἡ κατάσταση
αὐτὴ νὰ πάψη.

Μερικὲς ἀγαθὲς ψυχὲς σκέπτονται πῶς εἶνε νόμιμο
νὰ κρατιέται ἡ γυναῖκα σὲ κατώτερη θέση γιὰ τὸν
λόγο ὅτι εἶνε πειὸ ἀδύνατη. Λογικὴ ἀγρίων θηρίων,
πάντοτε. Ἄν ἡ λέξεις δικαίωμα καὶ καθήκον εἶχαν
μαμμιά σημασία θᾶπρεπε νὰ ποῦμε ἀντίθετα, ὅτι
πρέπει νὰ ἐπιβάλλουμε περισσότερα καθήκοντα στοὺς
δυνατοὺς καὶ νὰ παραχωρήσουμε περισσότερα δικαι-
ώματα στοὺς ἀδύνατους. Ἄλλωστε ἡ ἀδυναμία τῆς
γυναῖκας εἶνε σχετικὴ: μερικὲς γυναῖκες εἶνε πειὸ

δυνατές ἀπὸ μερικοὺς ἄντρες. Σὲ πολλὰ ζῶα τὸ ἀρσενικὸ καὶ τὸ θηλικὸ ἔχουν τὴν ἴδια δύναμη, μάλιστα δὲ στὸν ἀγῶνα τὸ θυλικὸ εἶνε τρομερώτερο. Ἡ ἀδυναμία λοιπὸν δὲν εἶναι ἀναγκαστικὴ ἀναλογία στὸ μητρικὸ καθῆκον. Ἄν ἡ γυναῖκα εἶνε σήμερα πειὸ λεπτοκαμωμένη ἀπὸ τὸν σύντροφό της, δὲν εἶνε παρὰ ἀποτέλεσμα μιᾶς μακρυνῆς διαίρεσης τῆς δουλειᾶς μεταξὺ των, ἐκεῖνος πολεμῶντας καὶ κυνηγῶντας, ἐκεῖνη φροντίζοντας γιὰ τὸ σπίτι καὶ γιὰ τὰ παιδιὰ. Ἡ μυϊκὴ ἄλλωστε δύναμη δὲν ἔχει καμμιά πειὰ σημασία στὴν σύγχρονη κοινωνικὴ ζωὴ δὲν μπορεῖ λοιπὸν αὐτὸ νᾶνε αἴτιο ἀνισότητος. Ὅσο πάει καὶ αὐξάνει ἡ ὑπεροχὴ τῆς ἐνεργητικότητος τῶν νεύρων, τοῦ ἐγκεφάλου ποῦ σκέπτεται καὶ θέλει. Ἐπειδὴ τὸ νευρικὸ σύστημα τῆς γυναίκας δὲν μπόρεσε νὰ μᾶς δώσῃ σὲ σκέψη καὶ θέληση ὅ,τι μᾶς ἔδωσε τοῦ ἄντρα, γι' αὐτὸ θά πῃ πῶς πρέπει νὰ βασιεῖται σὲ κηδεμονία Καθόλου. Ὅπως ὅλες ἡ ἀνθρώπινες ὑπάρξεις ἔτσι καὶ ἡ γυναῖκα κλιεῖ μέσα τῆς μεγάλῃ δύναμῃ. Ἄς τὴν ἀφήσουν νὰ τὴν ἐξωτερικέψῃ καὶ νὰ τὴν ἀναπτύξῃ μὲ τὸν δικό της τρόπο. Μόνῃ αὐτὴ εἶνε κριτὴς γιὰ ὅ,τι μπορεῖ ἢ γιὰ ὅ,τι πρέπει νὰ κάμῃ. Ἡ ἴδια πάντοτε ἱστορία. Οἱ εὐγενεῖς δὲν ἤθελαν οἱ ἄστοι νὰ χειραφετηθοῦν: ἐνομίζονταν ἀνώτεροι τους. Οἱ ἄστοι δὲν θέλουν οἱ ἐργάτες νὰ ἐλευθερωθοῦν: νομίζονται κι' αὐτοὶ ἀνώτεροι. Οἱ στρατιωτικοὶ θέλουν νὰ φανοῦν ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς πολίτες, καὶ οἱ παπάδες ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς λαϊκοὺς. Οἱ πολιτισμένοι παρατηροῦν ἀπὸ τὸ ὕψος τους τοὺς ἄγριους, μὴ διακρίνοντας πῶς ἡ ἀπόσταση ποῦ τοὺς χωρίζει (γιὰ πόσα λεπτά;) δὲν εἶνε παρὰ συμβάν τῆς γενικῆς ἐξέλιξης. Κάθε λαὸς

νομίζει πῶς εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Καθένας
μας νομίζει τὸν ἑαυτό του πειὸ στοχαστικὸ ἀπὸ τοὺς
ἄλλους. Ἡ πίστη τοῦ ἄντρα γιὰ τὴν ὑπεροχὴ του
πάνω στὴν γυναῖκα δὲν ἔχει πειὸ σοβαροὺς λόγους.
Δὲν εἶνε παρὰ ἀποτέλεσμα ἐγωῖσμοῦ καὶ δεσποτισμοῦ.

Πρὸ πάντων ἐπιθυμία δεσποτισμοῦ. Στὸ διάβασμα
τοῦ Κώδικα παρατηροῦμε πῶς οἱ ἄντρες ἔκαμαν τοὺς
νόμους. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο οἱ νομοθέτες μιλάνε
γιὰ τὰ δικαιώματα καὶ γιὰ τὰ καθήκοντα καθενὸς
ἀπὸ τοὺς δυὸ συζύγους, ὁ τρόπος ὁ ὅλως διόλου δια-
φορετικὸς ποῦ θεωροῦν τὴν μοιχείαν τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ
ἄλλου, ὁ τρόπος ποῦ μεταχειρίζονται τὴν ἀπάντρευτη
μητέρα καὶ τὸν νόθο, εἶνε μὰ τὴν ἀλήθειαν θαυμάσια
πράγματα. Ἡ νόμιμη δύναμις τοῦ ἄντρα εἶνε ἀπερι-
όριστη, τῆς γυναῖκας καμμίαν. Τοῦ ἀνήκει ὄχι ὅμως
αὐτὸς σ' αὐτήν. Ἐξαστάται ἀπὸ τὰ κέφια τοῦ ἀνθρώ-
που αὐτοῦ γιὰ νὰν εἴη ἡ γυναῖκα παντοῦναι εὐτυχι-
σμένη ἢ δυστυχισμένη. Ὁ νόμος ποῦ τὴν παράδωσε
δὲν τὴν ὑπερασπίζει. Συμβαίνει δηλαδή, γιὰ νὰ ποῦμε
τὴν ἀλήθειαν ὅτι συνέβαινε στοὺς προϊστορικοὺς και-
ροὺς: ἡ γυναῖκα θεωρεῖται ὄχι σὰν ἄτομον ἀλλὰ σὰν
χτῆμα. Γιὰ νὰ μπορέσῃ ἡ ἀγάπη νὰ γεννηθῇ καὶ νὰ
διατηρηθῇ μεταξύ τοῦ ἀφέντη καὶ τῆς δούλας χρειά-
ζονται ἐξαιρετικὲς περιστάσεις. Σχεδὸν πάντοτε δὲν
ὑπάρχει ἀγάπη· τὸ μόνον ποῦ ὑπάρχει εἶνε τὸ ἀντάλ-
λαγμα δυὸ στιγμιαίων ἐπιθυμιῶν, ἢ ἀκόμη χειρό-
τερα: προστυχία ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, ὑποταγὴ ἀπὸ τ'
ἄλλο. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν γάμον, ἡ ἰδιοκτησία εἶνε
ἐκβιασμός.

Γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν ἐξευτελιστικὴν αὐτὴν κατὰ-
σταση, ἡ γυναῖκα ζητάει λίγο λίγο νὰ ἐλευθερωθῇ

ἀπὸ τὴν ἀντρῖκία κηδεμονία καὶ νὰ ζήσῃ ἀπ' τὴν ἴδια τῆς τὴν δουλειά. Ἐὰν καὶ ἐδῶ βρίσκεται μπροστὰ στὸν ὑπεροπτικὸ κύριό τῆς, ὁ ὁποῖος γιὰ πληρωμὴ καταπιεστικῆς δουλειᾶς τῆς δίνει γυναικεῖα μεροκάματα. Πάντοτε ὁ δυνατὸς ὑποδουλόνοντας τὸν ἀδύνατο, ἡ αἰώνια παντοτεινὴ πιθηκίστικα παραδότη.

Γιὰ νὰ μὴ πεθάνουν, πολλὲς γυναῖκες γυρεύουν καταφύγιο στὴν πορνεία. Ἐὰν ἦταν τουλάχιστο βέβαιες πῶς κάμνοντάς το, θὰ ξέφευγαν τὸν ἀπὸ ἀσφυξία ἢ ἀπὸ πνιγμὸ θάνατο...

Κάθε φορὰ ποῦ προσπαθεῖ ἡ γυναῖκα νὰ χειραφετηθῇ, κάθε φορὰ ποῦ θέλει, ἀπὸ πρᾶγμα ποῦ ἦταν νὰ γίνῃ ἄτομο, ὁ ἄντρας βάνει ὅλες του τῆς προσπάθειες γιὰ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ. Δὲν θέλει ν' ἀφήσῃ τὴν γυναῖκα ν' ἀναπτύξῃ τῆς διανοητικῆς τῆς δυνάμεις, δὲν θέλει νὰ γίνῃ ὁμοία του. Οἱ βουλευταὶ δὲν θέλουν γυναῖκες ἐκλεκτὲς καὶ ἐκλέξιμες οἱ δικασταὶ δὲν θέλουν γυναῖκες δικηγόρους οἱ γιατροὶ δὲν θέλουν γυναῖκες ὑφηγῆτριες ἢ καθηγήτριες. Στὴν σχολὴ τῶν ὠραίων τεχνῶν, οἱ κύριοι μαθηταὶ περιφρονοῦν τῆς μαθήτριες. Ἐ λοιπὸν μὲ ὅλη τὴν ἐλεεινὴ ὑποδοχή, μὲ ὅλες τῆς δυσκολίας, ἀρκετὲς γυναῖκες ἀσχολοῦνται στῆς ἐπιστῆμες, στὰ γράμματα καὶ τῆς τέχνης, καμμιά φορὰ μάλιστα καλλίτερα κι' ἀπ' τοὺς ἄντρας.

Δὲν πρέπει νὰ τὸ κρύβουμε : κατὰ βάθος ὁ ἄντρας περιφρονεῖ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ εὐγενικά του φερσίματα ἀπέναντί τῆς, δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ συχαμερὴ ὑποκρισία, προορισμένη νὰ σκεπάσῃ τὴν δουλιστικὴ θέση ποῦ σκληρὰ τὴν βαστᾷ. Κάτω ἀπ' τὸ βερνίκι τῆς ἐπίδειξης κρύφτεται ὁ ἄγριος καὶ ἀνανδρὸς ἀφέντης.

Ἡ περιφρόνησις αὐτὴ φθάνει ὡς καὶ σ' αὐτὴ τὴν γλῶσσα. Γιὰ νὰ ὀνομάσουμε ὅλα τὰ ὄντα τοῦ εἴδους μας, λέμε : ὁ ἄνθρωπος, οἱ ἄνθρωποι ἢ ἀνθρωπότης. Ἡ Γυναῖκα συμπεριλαμβάνεται ἐκεῖ μέσα, σὰν κάτι δευτερεύον· δὲν τῆς κάμνουν οὔτε τὴν τιμὴν νὰ τὴν ὀνομάσουν.

Βεβαιόνοντας ὁ ἄντρας πῶς ἀπέκλεισε τὴν γυναῖκα ἀπ' τὴν κοινωνικὴν ζωὴν μόνο καὶ μόνο γιὰ τὴν ἀδυναμία τοῦ ὀργανισμοῦ της, ψεύδεται. Γιατὶ ἂν ἦταν ἀληθινόν, ὁ ἄντρας θ' ἄπερνε ὅλες τῆς κουραστικὰς καὶ συχαμερῆς δουλειάς, πρῶγμα ἐννοεῖται ποῦ δὲν συμβαίνει, καὶ θ' ἄφινε στὴν φίλῃ του ὅλες τῆς καθιστικὰς δουλειάς, πρῶτ' ἀπ' ὅλα τὴν σπουδὴν. Αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν θέλησε ὁ ἄντρας. Ἄπ' τὸν καιρὸν ποῦ ὑπάρχουν κοινωνίαι, ἔβαλε ὅλες τοὺς τῆς προσπάθειαις γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν γυναῖκα ν' ἀναπτυχθῇ. Γιατί; Διότι ἕνας σκλάβος ποῦ ἀναπτύσσεται γίνεται καλὸς σκλάβος.

Ἡ ἀνατροφὴ τῆς νεαρᾶς εἶνε ἀνατροφὴ δούλας. Δὲν φροντίζουν πῶς νὰ ἀναπτύξουν τῆς ιδιότητές της, ἀλλὰ μόνο νὰ τὴν φορμάρουν γιὰ τὰ γούστα ἐνὸς ἀφέντη. Τὴν διδάσκουν ἀκριβῶς, ἐκεῖνο ποῦ χρειάζεται γιὰ νὰ μὴ κἀνῃ πολλὰ ὀρθογραφικὰ λάθη καὶ γιὰ νὰ μὴ φαίνεται πολὺ βλάκας σὲ μιὰ κουβέντα : στολιζοῦν τὸ μυαλὸν της μὲ μερικὰς ψυχαγωγικὰς τέχνας, τὴν ἀφίουν νὰ μάθῃ πιάνο, γιατί δὲν εἶνε καὶ πολὺ ἐπικίνδυνον στὰ ἀντρικὰ προνόμοια. Ἔχουν ὅμως τὸ νοῦ τους νὰ μὴν τὴν μάθουν ἐπιστῆμες, ποῦ θὰ τῆς ἄνοιγαν τὰ μάτια στὰ θρησκευτικὰ καὶ Κοινωνικὰ ψέματα, βάσεις τῆς σκλαβιάς της· δὲν θέλουν νὰ κυτᾶξῃ τὴν κοινωνίαν κατὰ πρόσωπον, δὲν θέλουν νὰ

ἀνατραφῆ μέσα σὲ ἰδέες, ποῦ θὰ τὴν ἔκαναν πιθανὸν νὰ ἐπαναστατήσῃ.

Τὴν καρφόνουν στὸ σπίτι, μέσα στῆς κατσαρόλες καὶ στῆς δαντέλες. Ἀποβλακώνουν τὸ νοῦ της μὲ βλαβερὰ διαβάσματα ταπεινώνουν τὸν χαρακτήρᾳ της μὲ τὴν συνήθεια τῆς ὑπακοῆς. Νὰ ὑπακούῃ! προσπαθοῦν νὰ τὴν πείσουν ἀπὸ τὴν πειρὸ νεανικῆ ἡλικία πῶς αὐτὸ καὶ μόνο εἶνε τὸ σπουδαιότερο πρᾶγμα τῆς ζωῆς της. Συγχρόνως, ἀποπλανοῦν τὸ ἠθικὸ της μὲ προτροπὲς ψευτοενάρετες, πραγματικῶς ἐξευτελιστικές. Τῆς λέγουν ὅτι εἶνε ντροπὴ νὰ ἀγαπήσῃ πιστὰ ἓνα νέο καὶ νὰ γίνῃ μητέρα μὲ ἄλλο τρόπο ἀπὸ τὴν καθιερωμένη ἐθιμοτυπία· τὴν πείθουν ὅτι δὲν εἶνε ντροπὴ νὰ πουληθῆ ἓ ἓνα γέρο, σύμφωνα μὲ τὴν ἐθιμοτυπία. Κοιφτοντάς της τὴν ἀλήθεια, ὀφλοχτάς της τὸ διάβασμα, τὴν ἐξευτελίζουν· τὴν βροῖουν ὑποθέτοντας, πῶς ἂν παραδίδονταν στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸν της θάταν ἀνικατὴ νὰ βασταχθῆ τὴν θεωροῦν μαζὺ μὲ τὸ χριστιανισμὸ, ἀκάθαρτη ὑπαρξή. Μὲ ταπεινωμένο τὸ σῶμα — καὶ τὸ χειρότερο — τὸ μυαλό, ἢ γυναικα εἶνε ὑποκείμενη σὲ ὅλες τῆς δυσειδαιμονίες, σὲ ὅλες τῆς προλήψεις.

Ἐ λοιπόν! Θέλουμε γιὰ τὴν γυναῖκα καθὼς καὶ γιὰ τὸν ἄντρα μιὰ ἀνατροφή ἐντελῶς ἐπιστημονικῆ. Ἡ ἐπιστῆμες, πρὸ πάντων ἢ φυσικὲς ἐπιστῆμες εἶναι ἀπαραίτητες στὴν γυναῖκα. Πρῶτα γιὰ νὰ καθαρίσουμε μιὰ γιὰ πάντα τὸ μυαλό της ἀπ' ὅλες τῆς θρησκευτικὲς βλακείες ποῦ εἶνε γιομάτη. Ὑστερα, ἐπειδὴ ὁ κύριος σκοπὸς τῆς γυναῖκας εἶνε ἡ τεκνοποίησι καὶ ἡ ἀνατροφή, γι' αὐτὸ πρέπει νὰ μάθῃ τι θὰ πῆ ὄργανισμός, ζωὴ, ἀγάπη, θάνατος. Πῶς μπορεῖ νὰ πῆ

πῶς εἶνε σὲ θέση νὰ περιποιηθῆ ἓνα παιδί, ἀφοῦ δὲν ξέρει τί θὰ πῆ ἀνατομία, φυσιολογία, γιαιτρική. Θάθελα ὅλες ἢ νέες καὶ οἱ νέοι νάκαναν μία ἐξάσκηση γιὰ δυὸ-τρία χρόνια στὰ νοσοκομεῖα, καὶ νὰ μάθεναν νὰ σέβωνται τὸν ἀνθρώμινο πόνο. Αὐτὸ θ'ἄξιζε περισσότερο ἀπὸ τὰ μαθήματα τοῦ πιάνου

Σκλάβοι αἰῶνες τώρα, ἢ γυναῖκα διατήρησε συνήθειες σκλάβας, σκέψεις σκλάβας γούστα σκλάβας. Παρατηρήστε τὴν: στὴν πιὸ τίμια, θὰ βρῆτε ἴχνη αἰσχροκέρδειας ἀπέναντι καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ ἀντρός της. Ὅταν τῆς προσφέρουν ἓνα καινούργιο φόρεμα, ἓνα ὀτιδήποτε δῶρο, γίνεται τρυφερώτερη. Ὅπως ὅλες ἢ σκλάβες, κανχιέται γιὰ τὴν ἐπιτυχία, προτιμᾷ τὴν μετριότητα ποῦ φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ ἀξία ποῦ μένει κρυμμένη. Αἰσθάνεται τὴν ἀρρωστιάστικα ἀνάγκη νὰ φαίνεται, γὰ ἐπισύρη τὰ βλεψήματα, αἰσθάνεται τὴν ἐλεεινὴ ἐπιθυμία νὰ κυριαρχῆ, νὰ ταπεινώνη. Ὅπως ἢ ἄγριοι, εἶται κι' αὐτὴ ἀγαπᾷ τὰ χρυσαφικά, τὰ κομβολόγια, ἄχρηστα καὶ φορητὰ στολίδια· μένει ὀλόκληρες ὥρες μπροστὰ στῆς βιτρίνες τῶν κοσμηματοπωλείων· μροστὰ σὲ πράγματα ἄσχημα ποῦ λαμποκοποῦν ὅμως. Φορτώνεται ἀπὸ περιδέραια, βραχιόλια, δαχτυλίδια, κορδέλες, ἀπὸ ἄπειρα ἀκόμα μικροτεχνήματα, ποῦ δὲν ἔχουν κανένα λόγο ὑπάρξεως, παρὰ μόνο γιὰ νὰ στοιχίζουν πολὺ χρῆμα καὶ κατὰ συνέπεια νὰ ἐπιδεινώνουν τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Ὅλη της ἢ τουαλέττα ἄλλωστε εἶνε ἀντίθετη στὴν ὑγιεινὴ καὶ στὴν καλαισθησία. Φορᾷ φτερὰ στὸ κεφάλι σὰν τοὺς ἄγριους. Σὰν τοὺς ἄγριους φορεῖ φυλλαχτά, μικρὰ γουρουνάκια ἢ τετράφυλλο τριφυλί. Σὰν

τοὺς ἄγριους χρωματίζει τὸ σῶμα της, βάφει τὰ μάτια της, τὰ μάγουλά της, τὰ χεῖλη της. Σὰν τοὺς ἄγριους παραμορφώνεται καὶ κολοβώνεται. Τρυπᾷ τ' αὐτιά της γιὰ νὰ κρεμάσῃ σκολαρίκια: πάλιν καλὰ ποῦ ἔχασαν τὴν συνήθεια νὰ τρυποῦν τὰ ρουθούνια καὶ τὰ χεῖλη. Πιέζει τὰ πόδια της σὲ παράξενα ὑποδήματα ποῦ τὴν δυσκολεύουν στὸ περπάτημα· πιέζει τοὺς πνεύμονάς της καὶ τὸ στομάχι της, μέσα σὲ στηθόδεσμο ποῦ ἐκθέτει τὴν ὑγεία της καὶ τὴν ὑγεία τῶν παιδιῶν ποῦ θὰ γεννηθοῦν... ἂν μποροῦν! Ἄλλὰ τῆς εἶνε ἀδιάφορο: στὰ μυαλὰ ποῦ ἡ σκλαβιὰ ἔταπεινώσε, ἡ ματαιότητα εἶνε δυνατότερη ἀπ' ὅλα.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ πρέπει νὰ πάψῃ. Πρέπει ἡ γυναῖκα νὰ ἔχῃ συνείδησιν τοῦ ἑαυτοῦ της, πρέπει νὰ ἀηδιάσῃ τὴν τωρινή της κατάστασις, πρέπει πειὰ νὰ ἀρνηθῇ νὰ εἶναι ἐδῶ μιά κοῦκλι, ἐκεῖ μιά δούλα, παντοῦ ἰδιοκτησία. Πρέπει νὰ μάθῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀξιοπρέπεια καὶ κατὰ συνέπεια ἠθικότητα γιὰ ἓνα ἄτομο, παρὰ στὴν ἐλευθερίᾳ, στὴν τέλει κατοχῇ τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἄς θελήσῃ νὰ ἐλευθερωθῇ καὶ θὰ ἐλευθερωθῇ. Ἡ ἐλεύθερη γυναῖκα εἶνε μιά ἐπανάστασις στὸν κόσμον ποῦ τῆς συνέπειές της δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ λογαριάσῃ. Εἶνε τὸ τέλος τῆς θρησκείας, ποῦ δὲν ὑπάρχει πειὰ παρὰ μόνο γιὰ τὴν γυναῖκα, καὶ ἀπ' αὐτὴν βαστᾷ ἀκόμα στὸ παιδί καὶ στὸν ἄντρα. Εἶνε τὸ τέλος τοῦ πολέμου, τοῦ φονιά αὐτοῦ, συζύγων καὶ παιδιῶν, ποῦ ἡ γυναῖκα καὶ ἡ μητέρα ἀπαιχθάνονται μέσα ἀπ' τὴν καρδιά των. Γιατὶ ἡ ἐπίδοσις τῆς γυναῖκας στῆς ταπεινὲς δουλιὲς εἶχε αὐτὸ τὸ καλὸ τουλάχιστον ὅτι τὴν ἔκαμε νὰ χάσῃ τὴν κτηνώδικια

αὐτὴ συνήθεια, τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ ἀναπτυγμένη γυναῖκα μπένοντας στὴν κοινωνικὴ ζωὴ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀποτελεσματικώτερον μέσον γιὰ νὰ εἰρηνεύσῃ καὶ ἀφοπλίσῃ τὸν κόσμον, παρὰ οἱ ψεύτικοι λόγοι τῶν τυράννων. Εἶνε τὸ τέλος τῆς πορνείας, τῆς ἀσχεῖας καὶ πωλημένης κραιπάλης. Εἶνε τὸ τέλος τῆς βασιλείας τοῦ ἐκβιασμοῦ, τοῦ ποδοπατήματος τῶν ἀδυνάτων ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς. Εἶνε ὁ ἐρχομὸς τῆς εὐσπλαχνίας καὶ τῆς καλωσύνης.

Ἡ ἐλεύθερη γυναῖκα, εἶνε μιὰ καινούργια ἀνθρωπότητα ποὺ ἀνατέλλει.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Προσεχῶς θὰ μεταφραστοῦν καὶ ἔργα τῶν :

E. Malatesta
André Lorulot
Félix Le Dantec
Charles Darwin
Arthur Schopenhauer
Alfred Giard
E. Armand
Baruch Spinoza
Alfred Fouillée
Pierre Kropotkine
Elisée Reclus
Théodule Ribot
Oscar Wilde
Denis Diderot
Marie-Jean Guyau
Auguste Strindberg
Han Ryner
Madeleine Vernet
Léonide Andreief
Fédor Dostoïewski
M. Berthelot
Em. Kant
Anatole France
Palante
καὶ ἄλλων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000083219

== ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΡΙΜΗΝΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ο ΤΟΜΟΣ 500 ΣΕΛΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΝΘ

ΦΡ. 20 ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

"GRAMMATA" - P. O. B. 1146 - ALEXANDRIE.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

A10617

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΚΑΣΙΜΑΤΗ & ΙΩΝΑ- ΑΛΕΞΑΝΤΡΕΙΑ